

واریتها را برای برآورد واریانس اثر متقابل ترکیب دو به دوی ژنوتیپها مطرح کردند.

ریک (۱۹۶۲) پارامتر دیگری (Wi) را معرفی نمود که در واقع جمع مربعات اثرات متقابل ژنوتیپ \times محیط برای هر ژنوتیپ بود. شوکلا (۱۹۷۲) پارامتر واریانس پایداری (σ^2) را برای هر ژنوتیپ مطرح نمود. ابرهات و راسل (۱۹۶۶) میانگین عملکرد، ضریب رگرسیون فیلی و ویلکنسون (۱۹۶۳) و انحرافات از رگرسیون (Sdi^2) را جهت تشخیص واریته‌های پایدار بکار بردند به نظر آنها واریته‌های ایده‌آل بایستی دارای ضریب رگرسیون واحد و انحراف از رگرسیون معادل صفر باشد. روشهای غیرپارامتری نیز توسط محققین برای تعیین اجزاء پایداری گزارش و معرفی شده است (۱۷، ۲۰).

کلیه روشهای معرفی شده از نظر کارایی تشخیص واریته‌های پایدار توسط محققین مختلف مورد مقایسه و مطالعه قرار گرفته‌اند. بطوریکه هر گروه از محققین نسبت به برخی از روشها ایراداتی وارد و برخی دیگر را مورد تایید قرار دادند ولی در هر حال روش کاملا قابل قبول و قطعی وجود ندارد. فرانسیس و کانبرگ (۱۹۷۸) ضریب تغییرات مربوط به هر رقم را به عنوان پارامتر پایداری معرفی کردند و ژنوتیپ‌های با عملکرد بیشتر از میانگین و ضریب تغییرات کمتر از میانگین را به عنوان واریته پایدار تشخیص دادند.

لین و همکاران (۱۹۸۶) اعلام داشتند که چنانچه محقق علاقمند به تعیین پایداری در دامنه معینی از شرایط محیطی باشد، پارامتر پایداری ضریب تغییرات معیار مفیدی است و این محققین در هر حال استفاده از واریانس انحرافات از خط رگرسیون را اصلا توصیه ننموده‌اند.

از آنجائیکه هر گروه از محققین یکی از روشها یا بسته به ضرورت ترکیبی از آنها را در مطالعاتشان جهت یافتن واریته‌های پرمحصول و پایدار استفاده کرده‌اند در این تحقیق نیز تلفیقی از روشهای مختلف جهت تعیین پایداری لاینها و ارقام گندم به کار گرفته شده است.

مواد و روشها

در این مطالعه تعداد ۲۳ ژنوتیپ پیشرفته گندم دیم به همراه رقم شاهد زاگرس (جمعا ۲۴ ژنوتیپ) در قالب طرح

شده در سال زراعی ۷۸-۱۳۷۷ بعلت وقوع شدید تنش خشکی حدود ۲/۵ میلیون تن از تولیدات گندم دیم کاهش یافت (۶).

وراثت‌پذیری عملکرد تحت شرایط تنش خشکی کاهش می‌یابد. ژنوتیپ‌های پرمحصول منتخب در این شرایط ممکن است در تمام چرخه‌های گزینشی نتوانند صفت پرمحصولی خود را متظاهر سازد، زیرا که بخش قابل توجهی از تغییرات عملکرد، در شرایط تحت تنش خشکی ناشی از محیط می‌باشد، لذا با توجه به کارایی کم اینگونه برنامه‌های گزینش برخی از به‌نژادگران از ژنوتیپ‌های زیاد و آزمایش‌های تکراری در چند مکان و سال استفاده می‌کنند تا بتوانند نتایج نسبتا دقیقی را بدست آورند (۱۲، ۱۳).

نتایج بررسی‌های مشابه در داخل کشور در طی سالهای اخیر منجر به معرفی ارقامی نظیر چمران، مهدوی، الوند، زرین، زاگرس، نیک نژاد، کوه‌دشت و آذر ۲ شده است (۳، ۷، ۸). نتایج تحقیقات مشابه در سایرکشورها و مراکز تحقیقات بین‌المللی مانند ایکاردا و سیمیت نیز همه ساله منجر به معرفی ژنوتیپ‌های پرمحصول و پایدار برای نقاط مختلف دنیا شده است (۱۱).

بر اساس نتایج بررسی‌های لین و بینز (۱۹۸۸) پارامتر تیپ چهار بعلت وارث‌پذیر بودن در مقایسه با سایر پارامترها بهتر می‌تواند در گزینش ژنوتیپ‌های پرمحصول و پایدار به اصلاحگران کمک نماید. روستائی و همکاران (۱۳۷۹) در بررسی سازگاری و پایداری عملکرد ارقام گندم مناطق سردسیر و گرمسیر دیم اظهار داشتند که روش رتبه (Rank) که یک روش غیرپارامتری می‌باشد در شرایط دیم بهتر از سایر روشها در گزینش ارقام پایدار و پرمحصول اصلاحگران را یاری می‌نماید.

با توجه به موارد فوق و وجود اثر متقابل بین ژنوتیپ و محیط، ارزیابی ژنوتیپ‌های جدید در محیط‌های مختلف توسط اصلاحگران یک ضرورت محسوب می‌شود. از آنجائیکه تجزیه و تحلیل نتایج حاصل از پژوهش‌ها به روشهای معمول، مثل استفاده از جداول تجزیه مرکب، فقط اطلاعاتی در مورد اثر متقابل ژنوتیپ و محیط بدست می‌دهد، محققین مختلف معیارهای متفاوتی را جهت تشخیص پایداری ژنوتیپ‌ها و معرفی آنها بکار برده‌اند.

سالمون (۱۹۶۱) و پلستید و پترسون (۱۹۵۹) تجزیه جفت

مختلف و نهایتاً پایداری آن می باشد.

در محاسبه پارامتر تیپ چهار میانگین مربعات بین سالهای درون هر مکان برای هر رقم محاسبه می شود. مثلاً برای رقم A در مکان ۱ واریانس بین سالها محاسبه و این کار در مکانهای ۲، ۳ و... انجام می شود، بعد بین واریانس مکانها پولینگ انجام شد و واریانس درون مکانی واریته A محاسبه گردید. در روش غیرپارامتری رتبه (Rank) ژنوتیپ‌ها در هر سال و در کلیه محیطها براساس عملکرد دانه رتبه بندی شده و میانگین رتبه برای هر رقم (\bar{R}) و انحراف معیار رتبه‌ها (SDR) برای هر رقم محاسبه شد. ژنوتیپ‌های که دارای مقادیر \bar{R} و SDR (انحراف معیار) کمتر بودند به عنوان ژنوتیپ‌های پربتانسیل و پایداری در نظر گرفته شدند.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس سه ساله عملکرد دانه در مناطق مختلف به استثنای گرگان نشان داد که از نظر تولید دانه تفاوت بسیار معنی‌دار بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه وجود دارد (جدول ۱). اثر متقابل ژنوتیپ در سال به غیر از ایستگاه تحقیقاتی کوه‌دشت در بقیه مناطق معنی‌دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین عملکرد دانه نشان داد که در ایستگاه تحقیقات دیلم گچساران بیشترین میزان محصول دانه مربوط به ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) و بعد از آن به ژنوتیپ‌های شماره ۵ (Desconocido-7)، شماره ۱۵ (Tan's/Pew's) و شاهد زاگرس به ترتیب با ۲۶۹۹، ۲۵۸۶، ۲۶۶۸، ۲۵۸۶ و ۲۵۸۶ کیلوگرم در هکتار مربوط می‌شود (جدول ۲). مطالعه ژنوتیپ‌های گندم نان به مدت سه سال در ایستگاه تحقیقات کوه‌دشت (لرستان) نشان داد که ژنوتیپ‌های شماره ۱۵، ۱۸، ۴ و ۵ به ترتیب با ۲۳۱۹، ۲۲۶۵، ۲۱۶۸ و ۲۱۲۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین میزان محصول و ژنوتیپ‌های ۲ و ۲۲ به ترتیب با میانگین ۱۶۷۲ و ۱۶۴۱ کیلوگرم در هکتار کمترین محصول دانه را تولید نموده در شرایط مشابه متوسط عملکرد رقم شاهد زاگرس ۲۰۱۵ کیلوگرم در هکتار بوده است (جدول ۲).

بلوکهای کامل تصادفی در ۴ تکرار در مناطق گچساران، کوه‌دشت (لرستان)، مغان و گرگان و گنبد به مدت سه سال در طی سالهای ۱۳۷۷-۱۳۸۰ به صورت دیلم مورد بررسی قرار گرفتند. در این بررسی هر کرت آزمایشی شامل ۶ خط بطول ۶ متر و فاصله خطوط ۲۰ سانتیمتر بود. میزان بذر برای کاشت براساس ۳۰۰ دانه در متر مربع و با توجه به وزن هزار دانه ارقام تنظیم گردید. عملیات تهیه زمین در مناطق مختلف مطابق الگوهای توصیه شده برای دیمکاری هر منطقه انجام شده است. در هنگام کشت برای ضدعفونی بذر علیه بیماریهای قارچی از سموم مانکوزپ و یا ویتاواکس و برای مبارزه با علفهای هرز از علفکش 2.4-D در مرحله قبل از شروع طویل شدن ساقه استفاده گردید.

در طول دوره رشد از صفات تعداد روز تا ظهور سنبله، تعداد روز تا رسیدن دانه، ارتفاع بوته، حساسیت به ورس (خوابیدگی)، ریزش دانه، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و همچنین شیوع بیماریهای زنگ زرد، زنگ قهوه‌ای، سپتوریا، سفیدک و انواع سیاهکها یادداشت برداری گردیدند.

در پایان هر سال برای هر منطقه، تجزیه واریانس ساده براساس موازین آماری طرح RCBD، انجام و میانگین تیمارها با آزمون LSD مقایسه شدند. پس از پایان سه سال اجرای تحقیق برای هر منطقه تجزیه واریانس مرکب سه ساله نیز انجام گردید. تجزیه مرکب سال در مکان و ژنوتیپ نیز برای بررسی اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط به عمل آمد و میانگین تیمارها با آزمون LSD مقایسه شدند. در این بررسی برای انجام تجزیه پایداری از روش‌های پارامتر تیپ چهار (پیشنهادی لین و بینز)، ضریب تغییرات هر رقم (CV%) و نیز روش غیر پارامتری رتبه (Rank) استفاده شد.

در روش CV% محیطی با در دست داشتن میانگین عملکرد هر لاین در کلیه مکانها (X_{io}) و واریانس محیطی مربوط به آن لاین (S_i^2) طبق فرمول $CV_i = \frac{\sqrt{S_i^2}}{X_{io}} \times 100$ محاسبه گردید، بدین عنوان که پایین بودن مقدار CV% محیطی برای هر لاین نشان دهنده نوسانات کمتر عملکرد آن لاین در طی سالها و محیط‌های

جدول ۱ - تجزیه مرکب سه ساله عملکرد دانه در مکانهای مختلف

میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات
گرگان	مغان	کوهدشت	گچساران		
۴۳۹۴۳۴۵۱ ^{**}	۱۵۳۳۰۹۷۷۸ ^{**}	۶۵۷۹۱۱۹۱ ^{**}	۲۴۱۱۳۱۴۰ ^{**}	۲	سال
۱۱۰۷۵۸۷	۱۹۰۸۲۳	۲۴۲۴۹۷	۱۰۴۳۴۴۳	۹	اشتباه
۹۵۰۶۲۸ ^{NS}	۱۷۳۹۴۵ ^{**}	۳۷۹۹۸۶۰۱ ^{**}	۷۲۱۸۷۹ ^{**}	۲۳	واریته
۶۶۸۷۹۷ ^{**}	۸۰۵۴۹ ^{**}	۱۷۰۲۵۲ ^{NS}	۸۵۷۷۵ ^{**}	۴۶	واریته × سال
۲۳۰۲۳۰	۲۸۵۶۵	۷۴۲۶۸	۴۰۳۲۱۰۹	۲۰۷	اشتباه
۱۵/۱۵	۲/۳۰	۱۴/۱۵	۸/۷۸	-	CV%

**، معنی دار در سطح احتمال یک درصد، NS، غیرمعنی دار

جدول ۲ - میانگین عملکرد دانه (کیلو گرم در هکتار) ژنوتیپ های گندم در مکانهای مختلف در سه سال زراعی ۱۳۷۷-۱۳۸۰

گرگان	مغان	کوهدشت	گچساران	ژنوتیپ	شماره
۲۹۵۱ ^{def}	۱۹۱۲ ^{abc}	۱۸۹۷ ^{def}	۲۵۴۳ ^{abc}	Cettia cm 22313 - 1Y - 2Y - 0 Y	۱
۲۸۱۳ ^{gh}	۱۷۲۲ ^{fgh}	۱۶۷۲ ^{hi}	۲۲۵۸ ^{efg}	Pik/Opata cm 94950 - 34 y - 0M- 0Y- 1	۲
۳۵۰ ^{ab}	۱۸۴۹ ^{bcd}	۱۹۵۰ ^{bcd}	۲۵۵۲ ^{abc}	Kayson/Genaro 81 ICW 850024	۳
۳۷۸۳ ^a	۱۸۹۲ ^{abc}	۲۱۶۸ ^{ab}	۲۶۹۹ ^a	TR8010200 - 29R- 1R - 1 R - 6 R	۴
۲۷۵۲ ^h	۱۹۴۱ ^{abc}	۲۱۲۳ ^{abc}	۲۶۶۸ ^{ab}	Desconocido-7 (395 Won - MRA91 - 92)	۵
۳۱۸۵ ^{bcd}	۱۷۴۳ ^{fgh}	۲۰۳۶ ^{bcd}	۲۳۲۰ ^{efg}	Kvz/Bjy SWM 11027 - 2AP- 2AP-2A	۶
۳۳۹۲ ^{bcd}	۱۷۲۹ ^{fgh}	۱۹۷۷ ^{bcd}	۱۹۶۹ ⁱ	Maya74"s"/on//1160-147/3/Bb	۷
۳۱۹۲ ^{bcd}	۱۸۴۳ ^{bcd}	۱۸۶۱ ^{efg}	۲۵۲۷ ^{bcd}	Seri82//Vee"s"/Snb"s"	۸
۲۹۸۱ ^{cde}	۱۹۹۸ ^a	۱۸۸۹ ^{efg}	۲۳۳۷ ^{fg}	Dovin-1	۹
۳۷۸۸ ^a	۱۸۱۸ ^{cde}	۱۹۳۸ ^{cde}	۲۳۷۵ ^{def}	Opata/Kill	۱۰
۳۳۴۷ ^{bc}	۱۸۸۸ ^{abc}	۱۹۰۳ ^{def}	۱۹۴۳ ⁱ	Sk98/4/BW/W//5/3/Bjs/Boll*z	۱۱
۳۰۳۳ ^{cde}	۱۸۰۹ ^{cde}	۱۷۹۳ ^{ghi}	۱۹۴۴ ⁱ	Irena cm 91575 - 7Y - OH- OY-2M-0Y	۱۲
۳۰۱۷ ^{cde}	۱۶۷۹ ^{gh}	۱۸۷۱ ^{efg}	۲۱۹۷ ^{gh}	Kasyon/ // pvn`s'/sprow`s'	۱۳
۳۱۴۴ ^{bcd}	۱۷۶۲ ^{efg}	۱۸۴۴ ^{efg}	۲۲۷۸ ^{efg}	Attila cm 85836 - 30Y - 0m	۱۴
۳۳۲۵ ^{bcd}	۱۹۷۱ ^{ab}	۲۳۱۹ ^a	۲۵۸۶ ^{ab}	Tan"s"/Pew"s	۱۵
۳۰۳۸ ^{cde}	۱۹۱۸ ^{abc}	۱۷۸۰ ^{ghi}	۲۰۱۸ ⁱ	HD2169/6/Sdy/4/Fr/Kad//Gb/ 3/ Bez	۱۶
۲۹۷۰ ^{cde}	۱۸۲۸ ^{cde}	۱۷۷۴ ^{ghi}	۲۰۵۷ ^{hi}	Vee"s"/5/Skn/4/Dry/Ww15/3/Bj"s"	۱۷
۲۹۲۵ ^{efg}	۱۴۸۵ ⁱ	۲۲۶۵ ^a	۲۴۱۲ ^{cde}	Snb"s"/5/Maya/74"s"/On//1160-147	۱۸
۲۹۶۷ ^{cde}	۱۷۴۹ ^{fgh}	۱۹۳۸ ^{cde}	۱۹۷۷ ⁱ	Bow"s"/Gk"s"	۱۹
۳۴۳۳ ^{ab}	۱۹۶۵ ^{ab}	۱۶۷۴ ^{hi}	۲۳۲۰ ^{efg}	Chil/Wah3	۲۰
۳۴۴۵ ^{ab}	۱۷۷۸ ^{def}	۲۱۰۹ ^{abc}	۲۲۷۰ ^{efg}	Jon"s"/Bow"s"/Vee #Buc"s"	۲۱
۲۸۹۹ ^{gh}	۱۶۶۳ ^h	۱۶۴۰ ⁱ	۲۰۵۷ ^{hi}	Opata/Bow"s" cm 83398 - zm	۲۲
۲۹۱۱ ^{fgh}	۱۷۲۴ ^{fgh}	۱۷۹۹ ^{fgh}	۲۰۵۶ ^{hi}	Henne/Pgo	۲۳
۳۳۰۶ ^{bcd}	۱۹۴۱ ^{abc}	۲۰۱۵ ^{bcd}	۲۵۸۶ ^{ab}	Zagros (check)	۲۴
۳۸۶/۲	۱۳۶	۲۱۹/۳	۱۶۱/۶	LSD (%۵)	
۵۰۹/۳	۱۷۹/۴	۲۸۹/۲	۲۱۳/۱	LSD (%۱)	
۱۵/۱۵	۹/۳۰	۱۴/۱۵	۸/۷۸	CV%	

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون تفاوت معنی داری ندارند.

بوده که بسیار معنی دار می باشند. این نتیجه نشان دهنده اهمیت گزینش ژنوتیپ های زودرس برای دستیابی به عملکرد بیشتر می باشد. ضریب همبستگی وزن هزار دانه با طول دوره پر شدن $r = 0/43^{**}$ ، همچنین ضریب همبستگی عملکرد دانه با طول دوره پر شدن $r = 0/50^{**}$ بوده است (جدول ۶). گزینش ارقام زودرس در شرایط دیم منجر به افزایش دوره پر شدن دانه و نهایتاً افزایش عملکرد دانه خواهد شد زیرا این چنین ارقام قبل از شروع تنش گرما، خشکی آخرفصل و کاهش رطوبت خاک، خیلی زودتر وارد مرحله زایشی شده و نسبت به تشکیل دانه و پر شدن آن مبادرت می ورزند. این قسمت از نتایج کاملاً در راستای تأیید تحقیقات دیگر محققین (۱۰، ۱۲، ۱۳) بوده که در شرایط دیم برای مقابله با تنش خشکی، گزینش ارقام زودرس برای افزایش عملکرد بسیار مهم می باشد.

نتایج حاصل از تجزیه مرکب سه ساله در چهار منطقه نشان داد که اثر ساده سال و مکان غیر معنی دار ولی اثر متقابل سال در مکان، اثر ژنوتیپ، اثرات متقابل سال × ژنوتیپ، مکان × ژنوتیپ، سال × مکان × ژنوتیپ در سطح احتمال پنج و یک درصد معنی دار بودند (جدول ۴). با توجه به اینکه در طول سه سال ارزیابی عملکرد ژنوتیپ های گندم در اکثر مناطق حداقل یکی دو سال توأم با تنش خشکی شدید بوده لذا وقوع این پدیده و پراکندگی موقعیت جغرافیائی مناطق مورد مطالعه باعث معنی دار شدن برخی از اثرات شده است.

بررسی نتایج سه ساله عملکرد دانه در ۴ ایستگاه تحقیقاتی نشان داد که بیشترین میزان عملکرد دانه از ژنوتیپ های شماره ۴ و ۱۵ به ترتیب با ۲۶۳۵ و ۲۵۵۰ کیلوگرم در هکتار بدست آمد، در حالی که میانگین عملکرد رقم شاهد (زاگرس) در شرایط مشابه ۲۴۶۲ کیلوگرم در هکتار بود. ضمناً کمترین میزان محصول دانه مربوط به رقم شماره ۲۲ با میانگین ۲۰۶۷ کیلوگرم در هکتار بوده است (جدول ۳).

بخاطر معنی دار بودن اثر متقابل ژنوتیپ × سال × مکان از تجزیه پایداری برای بدست آوردن پایدارترین ژنوتیپ جهت معرفی برای کاشت در دیمزارهای مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری استفاده گردید. براساس نتایج حاصل از ضریب تغییرات محیطی (CV%) کمترین میزان ضریب تغییرات مربوط به ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) با $CV\% = 28/8$ و بعد از آن ژنوتیپ های شماره ۱۸، ۳۱، ۶ به ترتیب کمترین مقدار ضریب تغییرات محیطی (CV%) را دارا بودند (جدول ۵).

ارزیابی ژنوتیپ های پیشرفته گندم دیم در منطقه مغان در طی سه سال ۱۳۸۰-۱۳۷۷ نشان داد که بین ژنوتیپ های مورد مطالعه تفاوت بسیار معنی داری وجود دارد. اختلاف بین سالهای مورد ارزیابی نیز در این منطقه بخاطر وقوع پدیده خشکسالی بسیار شدید بود. ژنوتیپ های شماره ۹، ۱۵، ۲۰ و ۵ دارای عملکرد بیشتر یا معادل شاهد زاگرس بودند ولی تفاوت عملکرد آنها با شاهد معنی دار نبود. در این ایستگاه تحقیقاتی کمترین محصول دانه متعلق به ژنوتیپ شماره ۱۸ با متوسط ۱۴۸۵ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۲).

نتایج حاصل از سه سال ارزیابی ژنوتیپ های امید بخش گندم دیم در منطقه گرگان و گنبد (ایستگاه عراقی محله) نشان داد که تفاوت بین آنها از نظر قدرت تولید محصول دانه بسیار معنی دار بوده و بیشترین میزان عملکرد به ترتیب متعلق به ژنوتیپ های شماره ۱۰ و ۴ به ترتیب با ۳۷۸۸ و ۳۷۸۳ کیلوگرم در هکتار و متوسط عملکرد دانه شاهد زاگرس ۳۳۰۶ کیلوگرم بوده که این ژنوتیپ ها نسبت به شاهد زاگرس برتری معنی داری از نظر پتانسیل تولید دانه داشتند (جدول ۲).

مطالعه صفت تعداد روز تا زمان ظهور سنبله نشان داد که ارقام شماره ۸، ۱۵ و ۲۴ در زمره ژنوتیپ های زودرس و لاین شماره ۱۹ دیررس ترین ژنوتیپ از نظر زمان ظهور سنبله بود. از نظر رسیدن دانه نیز لاین شماره ۱۵ زودرس ترین و ژنوتیپ های ۱۲ و ۱۹ دیررس ترین آنها بودند. بررسی صفت ارتفاع بوته در نقاط مختلف نشان داد که تفاوت بسیار زیادی بین آنها از نظر این صفت وجود دارد. بیشترین ارتفاع بوته مربوط به ژنوتیپ شماره ۶ و کمترین ارتفاع به ژنوتیپ شماره ۲۳ به ترتیب با ۸۰ و ۶۴ سانتیمتر می باشد. تفاوت وزن هزار دانه نیز در بین ارقام مورد مطالعه معنی دار بوده و متوسط بالاترین وزن هزار دانه به رقم ۲۴ (شاهد زاگرس) با ۳۱ گرم تعلق داشت (جدول ۳). روستایی (۱۳۷۹) در بررسی صفات موثر در افزایش عملکرد گندم دیم در مناطق سردسیر و معتدل دیم اظهار نمود که ارقام برخوردار از ارتفاع بیشتر و زودرس در شرایط دیم از عملکرد بالای برخوردار می باشند. در این بررسی متوسط تعداد روز تا پر شدن دانه در مناطق مورد مطالعه در حدود ۳۷ روز بر آورد گردید.

ضریب همبستگی تعداد روز تا ظهور سنبله با طول دوره پر شدن دانه و عملکرد دانه بترتیب $r = -0/72^{**}$ و $r = -0/64^{**}$

زودرس و خیلی زودرس ذرت، روشهای مختلف از قبیل واریانس محیطی، ضریب تغییرات، اکووالانس، ریک، ضریب تبیین و ضریب رگرسیون را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و گزارش کردند که استفاده از ضریب تبیین در گزینش ارقام پرمحصول مفیدتر از سایر روش ها بوده است بطوری که، هر رقمی که R^2 بزرگتری داشته باشد، رقم پایدار محسوب می شود.

چوگان (۱۳۷۸) در بررسی پایداری عملکرد هیبرید های ذرت دانه ای با استفاده از معیارهای مختلف پایداری اظهار داشت که هیبرید های پایدار براساس روش ابر هارت و راسل هیچ کدام پرمحصول نبودند ولی براساس معیار C.V. یک هیبرید پرمحصول و پایدار گزارش نمود. دهقانپور و مقدم (۱۳۷۸) در بررسی گزینش همزمان برای عملکرد و پایداری هیبریدهای

جدول ۳ - میانگین صفات زراعی ژنوتیپ های گندم در مناطق مختلف در طی سالهای ۱۳۷۷-۱۳۸۰

شماره	ژنوتیپ	تعداد روز تا ظهور سنبله	تعداد روز تا رسیدن	ارتفاع بوته (سانتی متر)	وزن هزار دانه (گرم)	طول دوره پرشدن دانه (روز)	عملکرد دانه (کیلو گرم در هکتار)
۱	Cettia cm 22313 – 1Y – 2Y – 0 Y	۱۲۰	۱۵۶	۷۳	۲۸	۲۶	۲۳۲۶
۲	Pik/Opata cm 94950 – 34 y – 0M– 0Y- 1	۱۲۱	۱۵۷	۷۵	۲۶	۲۶	۲۱۱۶
۳	Kayson/Genaro 81 ICW 850024	۱۲۱	۱۵۷	۷۱	۳۰	۲۶	۲۴۶۳
۴	TR8010200 – 29R- 1R – 1 R – 6 R	۱۲۰	۱۵۷	۷۶	۳۰	۲۸	۲۶۳۵
۵	Desconocido-7 (395 Won – MRA91 – 92)	۱۱۹	۱۵۶	۷۰	۲۶	۲۷	۲۳۷۱
۶	Kvz/Bjy SWM 11027 – 2AP- 2AP-2A	۱۲۱	۱۵۸	۸۰	۲۸	۲۷	۲۳۲۱
۷	Maya74”s”/on//1160-147/3/Bb	۱۲۳	۱۵۹	۷۵	۲۶	۲۶	۲۲۴۲
۸	Seri82//Vee”s”/Snb”s”	۱۱۸	۱۵۶	۷۰	۳۰	۲۸	۲۳۵۶
۹	Dovin-1	۱۲۱	۱۵۸	۷۰	۲۷	۲۷	۲۲۷۶
۱۰	Opata/Kill	۱۲۰	۱۵۷	۷۰	۲۶	۲۷	۲۴۸۰
۱۱	Sk98/4/BW/W//5/3/Bjs/Boll*z	۱۲۲	۱۵۹	۷۳	۲۹	۲۷	۲۲۷۰
۱۲	Irena cm 91575 – 7Y – OH- OY-2M-0Y	۱۲۲	۱۶۰	۷۱	۲۸	۲۸	۲۱۴۵
۱۳	Kasyon/ // pvn”s”/sprop”s”	۱۲۳	۱۵۹	۶۸	۲۶	۲۶	۲۱۹۱
۱۴	Attila cm 85836 – 30Y – 0m	۱۱۹	۱۵۶	۷۰	۳۰	۲۷	۲۲۵۷
۱۵	Tan”s”/Pew”s”	۱۱۸	۱۵۵	۷۱	۲۷	۲۷	۲۵۵۰
۱۶	HD2169/6/Sdy/4/Fr/Kad//Gb/ 3/ Bez	۱۲۲	۱۵۸	۷۳	۳۰	۲۶	۲۱۸۹
۱۷	Vee”s”/5/Skn/4/Dry/Ww15/3/Bj”s”	۱۲۲	۱۵۹	۷۰	۲۹	۲۷	۲۱۵۷
۱۸	Snb”s”/5/Maya/74”s”/On//1160-147	۱۱۹	۱۵۸	۷۷	۲۷	۲۸	۲۳۷۱
۱۹	Bow”s”/Gk”s”	۱۲۴	۱۶۰	۷۳	۲۸	۲۶	۲۱۵۸
۲۰	Chil/Wah3	۱۲۱	۱۵۸	۷۳	۳۰	۲۷	۲۳۴۸
۲۱	Jon”s”//Bow”s”/Vee #Buc”s”	۱۲۱	۱۵۸	۷۰	۲۹	۲۷	۲۳۹۸
۲۲	Opata/Bow”s” cm 83398 – zm	۱۲۲	۱۵۸	۷۴	۳۰	۲۷	۲۰۶۷
۲۳	Henne/Pgo	۱۲۲	۱۵۹	۶۴	۲۵	۲۷	۲۱۲۲
۲۴	Zagros (check)	۱۱۸	۱۵۷	۷۷	۳۱	۳۹	۲۴۶۲
	LSD(۵%)	۱/۳۲۲	۱/۱۷۳	۳/۵۸۳	۱/۵۶۹	۱/۴۷۹	۱۲۲۴
	LSD (۱%)	۱/۷۴۳	۱/۵۴۸	۴/۷۲۶	۲/۰۷۰	۱/۹۵۱	۱۶۱
	CV%	۱/۳۶	۰/۹۲	۶/۱۷	۶/۹۱	۴/۹۶	۱۳/۳

جدول ۴ - تجزیه واریانس مرکب برای عملکرد دانه ژنوتیپ‌های گندم نان در مناطق و سالهای مختلف

منابع تغییرات	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات
مکان	۳	۳۲۳۴۸۹۴۹۷	۱۰۷۸۲۹۸۳۳ns
سال	۲	۴۳۹۲۰۹۳۶	۲۱۹۶۰۴۶۸ ns
سال × مکان	۶	۵۳۰۳۹۴۱۸۳	۸۸۳۹۹۰۳۱ **
اشتباه	۳۶	۲۳۲۵۹۱۴۵	۶۴۶۰۸۷
واریته	۲۳	۲۳۸۶۳۹۳۱	۱۰۳۷۵۶۲ **
واریته × مکان	۶۹	۲۷۳۴۴۱۲۶	۳۹۶۲۹۲ *
واریته × سال	۴۶	۸۵۳۴۹۸۰	۱۸۵۵۴۳ **
واریته × سال × مکان	۱۳۸	۳۷۷۱۲۲۱۰	۲۷۳۲۷۷ **
اشتباه	۸۲۸	۷۷۲۹۰۶۹۲	۹۳۳۴۶ **
CV%	-	۱۳/۲۹	

*، **، * به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد NS: غیر معنی دار

جدول ۵ - تجزیه پایداری عملکرد دانه ژنوتیپ‌های گندم در محیط‌های مختلف

شماره	میانگین رتبه \bar{R}	انحراف معیار رتبه SDR	ضریب تغییرات CV%	واریانس درون مکانی	میانگین عملکرد دانه (کیلو گرم در هکتار)
۱	۱۰/۹	۶/۹	۳۱/۷	۵۴۴۲۹۶	۲۳۲۶
۲	۱۵/۹	۶/۲	۳۴/۲	۵۲۴۱۵۵	۲۱۱۶
۳	۷/۹	۵/۴	۳۱/۵	۵۹۹۹۴۱	۲۴۶۳
۴	۵/۱	۴/۳	۲۸/۸	۵۷۷۶۸۸	۲۶۳۵
۵	۹/۴	۸/۳	۳۵/۲	۶۹۷۹۸۵	۲۳۷۱
۶	۱۰/۹	۵/۹	۳۲	۵۵۳۱۸۲	۲۳۲۱
۷	۱۵	۶/۹	۴۲/۹	۹۲۴۰۶۵	۲۲۴۲
۸	۱۱/۵	۶/۷	۳۸/۱	۸۰۶۴۱۲	۲۳۵۶
۹	۱۲	۵/۶	۳۹/۱	۷۹۱۵۸۱	۲۲۷۶
۱۰	۹/۶	۵	۳۷/۴	۸۶۰۶۰۹	۲۴۸۰
۱۱	۱۳/۹	۷/۱	۴۱/۳	۸۷۹۳۲۶	۲۲۷۰
۱۲	۱۶/۵	۴/۲	۳۸/۷	۶۸۸۰۰۹	۲۱۴۵
۱۳	۱۳/۹	۵/۱	۳۴/۷	۵۷۸۸۵۱	۲۱۹۱
۱۴	۱۳/۵	۶/۶	۳۶	۶۶۱۴۵۳	۲۲۵۷
۱۵	۶/۸	۶/۵	۳۴/۵	۷۷۲۴۲۳	۲۵۵۰
۱۶	۱۴	۶/۱	۳۳/۷	۵۳۰۱۲۱	۲۱۸۹
۱۷	۱۵/۹	۵/۷	۳۹	۷۰۶۳۶۷	۲۱۵۷
۱۸	۱۱/۳	۷/۹	۳۱/۳	۵۰۶۳۰۰	۲۲۷۱
۱۹	۱۵/۷	۶/۸	۴۰/۲	۷۵۰۵۶۹	۲۱۵۸
۲۰	۱۱/۵	۷/۲	۳۸/۶	۸۲۱۰۷۹	۲۳۴۸
۲۱	۹/۲	۵/۳	۳۷/۷	۸۱۹۰۴۱	۲۳۹۸
۲۲	۱۷/۸	۵/۱	۳۵/۵	۵۳۷۱۵۰	۲۰۶۵
۲۳	۱۶/۱	۶/۲	۳۶	۵۸۱۷۷۰	۲۱۲۲
۲۴	۷/۵	۶/۴	۳۳/۳	۶۷۳۳۳۲	۲۴۶۲

جدول ۶ - ضرایب همبستگی بین صفات زراعی ژنوتیپ های گندم نان

عملکرد دانه	طول دوره پرشدن دانه	وزن هزار دانه (گرم)	ارتفاع بوته (سانتیمتر)	تعداد روز تا رسیدن
تعداد روز تا ظهور سنبله	-.۰/۶۴**	-.۰/۲۹ns	-.۰/۰۴ns	.۰/۷۷**
تعداد روز تا رسیدن	-.۰/۵۷**	-.۰/۲۳ns	-.۰/۰۵ns	.۰/۰۰۱ns
ارتفاع بوته (سانتیمتر)		.۰/۱۸ns	.۰/۱۳ns	.۰/۲۲ns
وزن هزار دانه (گرم)			.۰/۲۷ns	.۰/۴۳*
طول دوره پرشدن دانه				.۰/۵۰**

ns = غیر معنی دار

*، ** = به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

محسوب می‌شوند. با توجه به اینکه \bar{R} رقم شماره ۱۲ بیشتر می‌باشد، لذا این ژنوتیپ دارای عملکرد کمتری نسبت به لاین شماره ۴ می‌باشد لذا ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) که از عملکرد بالایی برخوردار و از طرفی از پایداری بسیار خوبی برخوردار می‌باشد بر اساس این روش ژنوتیپ پایدار و پر محصول تشخیص داده شد. امیری (۱۳۷۵) در بررسی سازگاری و پایداری عملکرد ارقام گندم دوروم در مناطق دیم گرمسیر و نیمه گرمسیر کشور با استفاده از متدهای لاین و بینز، ریک و شوکلا رقم سیمره (Omrabi5) را بعنوان پایدارترین و پرمحصولترین رقم در بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه گزارش نمود.

با توجه به این نتایج به ویژه با در نظر گرفتن عملکرد و نهایتاً پایداری بطور همزمان و با جمع بندی نتایج روشها و شاخص‌های مختلف پایداری می‌توان ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) را بعنوان یکی از مناسبترین و امید بخش‌ترین ژنوتیپ‌ها معرفی نمود. براساس نتایج حاصل از ارزیابی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در شرایط مایه کوبی مصنوعی نسبت به بیماری زنگ زرد و قهوه ای لاین شماره ۴ جزء ارقام مقاوم به این بیماری ولی نسبت به سپتوریوز نیمه مقاوم می‌باشد (۹). از طرف دیگر مهمترین ویژگی این ژنوتیپ تحمل به تنش خشکی می‌باشد که در شرایط سه سال خشکسالی در اکثر مناطق مورد مطالعه عملکرد بیشتری را تولید نموده است بنابر این با توجه به نتایج حاصل ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) بعنوان پرمحصولترین و پایدارترین لاین انتخاب و در سال ۱۳۷۹ تحت عنوان کوه‌دشت نامگذاری و برای کاشت در مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر دیم کشور معرفی گردید.

براساس پارامتر تیپ چهار (روش لاین و بینز) کمترین میزان واریانس درون مکانی به ژنوتیپ شماره ۱۸ با واریانس درون مکانی ۵۰۶۳۰۰ و بعد از آن ژنوتیپ‌های شماره ۲، ۱۶ و ۲۲ به ترتیب پایدارترین ژنوتیپ‌ها بودند. ضمناً پایداری رقم شماره ۴ براساس پارامتر تیپ چهار (متد لاین و بینز) بسیار بیشتر از رقم شاهد (زاگرس) می‌باشد (جدول ۵). لاین و بینز (۱۹۸۸) اظهار داشتند که در گزینش رقم پایدار براساس پارامتر نوع چهار می‌توان با احتمال بیشتر به پرمحصولترین ارقام دست یافت. شاید علت اصلی توصیه لاین و همکاران (۱۹۸۶) در عدم استفاده از واریانس انحرافات از خط رگرسیون در شرایط مختلف و مفید دانستن شاخص پایداری C.V. که توسط فرانسیس و گاننبرگ (۱۹۷۸) معرفی گردیده است، از این گونه مغایرتها باشد.

نتایج حاصل از تجزیه پایداری با روش غیر پارامتری رتبه (Rank) نشان داد که کمترین میزان متعلق به ژنوتیپ شماره ۴ (Tr8010200) با $\bar{R} = ۵/۱$ و بعد از آن ژنوتیپ‌های شماره ۱۵، ۲۴ و ۳ به ترتیب با \bar{R} های ۶/۸، ۷/۵ و ۷/۹ کمترین مقدار \bar{R} را دارا بودند. کم بودن \bar{R} نشان دهنده پرمحصول تر بودن ژنوتیپ می‌باشد. همچنین نتایج حاصل از انحراف معیار رتبه (SDR) نیز نشان داد که کمترین مقدار انحراف معیار رتبه به ترتیب به ژنوتیپ‌های شماره ۱۲ و ۴ با SDR ۴/۲ و ۴/۳ و بعد از آنها به ژنوتیپ‌های شماره ۱۰، ۱۳ و ۲۲ تعلق دارد لازم بذکر است که، \bar{R} و SDR مربوط به رقم شاهد (زاگرس) به ترتیب ۷/۵ و ۶/۴ بوده است (جدول ۵). براساس نتایج حاصل از این روش ژنوتیپ‌های شماره ۱۲ و ۴ در زمره پایدارترین ارقام

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

۱. امیری، ع. ۱۳۷۵. بررسی سازگاری و پایداری عملکرد ارقام گندم دوروم در مناطق دیم گرمسیر و نیمه گرمسیر کشور. نهال و بذر ۴۸-۴۲: ۱۲(۴).
۲. بی نام. ۱۳۷۷. غلات در آئینه آمار. مرکز آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی.
۳. بی نام. ۸۰-۱۳۷۴. گزارشات سالیانه نتایج تحقیقات غلات. انتشارات موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.
۴. چوگان، ر. ۱۳۷۸. بررسی پایداری عملکرد هیبریدهای ذرت دانه ای با استفاده از معیارهای مختلف پایداری. مجله نهال و بذر ۱۸۳-۱۷۰: ۱۵(۳).
۵. دهقانپور، ز. و ع. مقدم. ۱۳۷۸. گزینش همزمان برای عملکرد و پایداری هیبریدهای زودرس و خیلی زودرس ذرت. مجله نهال بذر. ۲۱۷-۲۰۶: ۱۵(۳).
۶. روستایی، م. و ا، صادقی. ۱۳۷۸. عوامل موثر در کاهش زیانهای ناشی از خشکسالی گندم دیم. موسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
۷. روستایی، م. م. حسنیپور حسنی، ی. انصاری. و ج. محمودی. ۱۳۷۸. نتایج تحقیقات به نژادی غلات. موسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
۸. روستایی، م. ۱۳۷۹. بررسی صفات زراعی موثر افزایش عملکرد گندم دیم در مناطق سردسیر. مجله نهال بذر، ۲۹۹-۲۸۵: ۱۶(۴).
۹. روستایی، م. م. حسنیپور حسنی، و ی. انصاری. ۱۳۷۹. نتایج تحقیقات به نژادی غلات دیم. موسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
۱۰. روستایی، م. م. حسنیپور حسنی، غ. خلیل زاده، م. کلاته و ج. مختارپور. ۱۳۷۹. بررسی سازگاری و پایداری عملکرد ارقام و لاینهای گندم نان در آزمایشات یکنواخت سراسری مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری دیم. موسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
11. Anonymous. 1999. Germplasm program cereal. ICARDA, Aleppo, Syria.
12. Blum, A. 1979. Genetic improvement of drought resistance in crop plants. A case for Sorghum. pp.429-445. In: Mussel, H. and Staples, R.C. (eds.). Stress physiology in crop plants. Wiley Interscience New York.
13. Blum, A. 1988. Plant breeding for stress environments. CRC press Inc. pp: 43-77.
14. Eberharts, S. A. & W. A. Russell. 1966. Stability parameters for comparing varieties. Crop Sci. 6:36-40.
15. Finlay, K.W. & G.N. Wilkinson. 1963. The analysis of adaptation in a plant breeding programme. Aust. J. of Agric. Res. 14: 742-754.
16. Francis, T.R. & L.W. Kannenberg. 1978. Yield stability studies in short season maize. A descriptive method for grouping genotypes. Can. J. Plant Sci. 58:1029-1034.
17. Huhn, M. 1979. Beitrage zur erfassung der phenotypischen stabilitat. I. Vorschlag einiger auf rangin for mationen beruhender stabilitats parameter. Edvin Medizin and Biologie 10: 112-117.
18. Lin, C.S., M. R. Binns, & L. P. Lefkovitch. 1986. Stability analysis: Where do we stand? Crop Sci. 26: 894-900.
19. Lin, C. S. & M. R. Binns. 1988. A method of analyzing cultivar location year experiments: A new stability parameter. Theor. Appl. Gene 76: 425-430.
20. Nassar, R. & M. Huhn. 1987. Studies on estimation of phenotypic stability: Test of significance for nonparametric measures of phenotypic and genotype -environmental components of variability. III. Multiple lines and crosses. Heredity. 23: 339-365.
21. Plaisted, R. L. & L. C. Peterson. 1959. A technique for evaluation the ability of selection to yield consistently in different locations or seasons. American Potato Journal 36:381-385.
22. Salmon, S. C. 1961. Analysis of variance and long-time variety tests of wheat. Agronomy Journal 43:562-570.
23. Shukla, G. K. 1972. Some statistical aspects of partitioning genotype-environmental components of variability. Heredity. 29: 237-245.
24. Wricke, G. 1962. Uber eine methode zur erfassung der ologischen sterubreite in field versuchen. Pflanzuecht 47:92-96.

A Study of Adaptability and Stability of Grain Yield in Advanced Bread Wheat Genotypes in Warm and Semi-Warm Dryland Areas

**M. ROUSTAI¹, S. K. HOSSEINI², T. HOSSEIN POUR³, M. KALATE⁴,
AND GH. KHALILZADEH⁵**

1, 2, Scientific Members, Agriculture Research Institute, Maragheh,

3, 4, 5, Scientific Members, Plant and Seed Improvement &

Production Research Institute

Accepted. Oct, 1, 2003

SUMMARY

To study the stability and adaptability of grain yield in advanced genotypes of bread wheat in warm and semi-warm dryland areas, 24 advanced genotypes were evaluated in Gachsaran, Koohdasht (Lorestan), Moghan and Gorgan Experimental Stations during 1998 - 2001 cropping seasons. The experimental design for all locations was a Randomized Complete Block one (RCB) with four replications. In each location simple as well as combined analysis of variance were carried out. Results showed significant difference among genotypes in most locations as well as years. Because of homogeneity of error variances being insignificant, combined analysis of variance was done for locations as well as for years. Results showed that interaction of genotype \times year \times location was significant at 1% probability. A significant difference was also found among genotypes, with genotypes no.4 (Tr8010200) and 15 (Tan's"/Pew's") yielding 2635 and 2550 kg ha^{-1} of grain respectively, producing the highest yield. Zagros (the control cultivar) produced 2462 kg ha^{-1} of grain as yield. Results of statistical analysis on grain yield, using parametric method of C.V.% and Lin & Binns, as well as non-parametric method of Rank indicated that no.4 (Tr8010200) was the most stable genotype. Based on the obtained results genotype no.4 (Tr8010200) was found to be the highest in yield as well as in stability and therefore was released as variety Koohdasht for Warm and Semi-Warm dryland areas.

Key words: Dry land wheat, Grain yield, Adaptability, Stability, Warm and semi-warm areas.